

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Officium concionatoris in perpetuò reprehendendis tollendisque prauis
consuetudinibus, vnde peccandi seminaria extant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

Tot cōtractuum genera, quæ ex cogitata sunt in fraudem legis omnem vñram prohibentis.

Litium, & controvēsiarum immoderatum illud studium, christianoq; nomine indignum.

Improbitas eorum, qui malas causas defendunt.

Avaritia, atq; negligentia illorum, qui lites longius ducunt.

Nequitia item illorum, qui litibus iurgisque odia & inimicitias alunt.

Malitia præterea quorundam, qui tanquam hi rudo litigantium, omni litigandi arte immoderatos sumptus exhausti.

Calumniæ qñæ passim in foro versantur.

Adulteria, stupra, incesta, fornicationes, operaq; carnis.

Impia licentia falsi testimonij dicendi, aut falso iurandi, etiam in re aut vita cuiuscunque tuenda.

Impurus vñsus ganeas frequentandi, heluandiq; quiditas; atque omne gulq; & ventris explendi vitium.

Nec verò satis putet, vniuersè generatimq; peccatum & vitium reprehendere; sed ad species, præcipuasq; actiones, quæ prænè inde existunt, in vñq; sunt, delcendat: quòd rectius auditores peccata cognoscant, multoq; cautiūs fugiant.

Et quoniam plerique sunt, qui certis vulgaribus argumentationibus disciplinæ christiane repugnantibus vñntur ad peccatorum excusationem; de industria aliquando prout vñs venerit, concionator piè docteque ostendat, quām magnopere isti argumentationis atque opinionis humanæ errore decepti, à via salutis aberrent.

Atque ij quidem, alijs sunt, qui honorum studijs ambitioniq; seruunt, propterea quod & mundo, & propinquis satisfaciē dum putent.

Alij angustam illam viuendi viam ad euangelij prescriptum minime tenent, quia communem vitę consuetudinem amplectendam arbitrentur.

Alij pietatis opera multa aspernantur, quoniam anicularum ea potius esse arbitrantur, quām virorum.

Sunt, qui à perfectiori vñte ratione, atq; que à frequenti sacramentorum vñs se atque adeo alios abducent, quòd sine eo diligentiori studio homo salutem consequi posit.

Sunt item qui peccata excusent adolescentiæ nomine, vel aliam causam pre texunt.

Atque ita quidem multi male agere pergunτ, vulgi opinionibus falsis, ineptiisque argumentationibus ducti, que à concionatore coarguendæ, atque refandæ sunt.

Officium concionatoris in perpetuò reprehendendis tollendisque præmis consuetudinibus, vnde peccandi seminaria extant.

P V B L I C O R V M peccatorum illecebras, quas homines depravatae consuetudinis errore decepti pro nihilo putant, concionator perpetuò reprehendat, atque in summum odium adducere contendet; ostendetque quām grauiter Deum offendant; quām multa mala, atque adeo publicè etiam calamitates, infinitaque detrimenta inde existant.

Spectacula, ludos, ludicrasq; res id generis, quæ ab ethnicorum moribus originem ducunt, disciplinæq; christianæ aduersantur, perpetuò detestabitur, execrabitur: demonstrabit incommoda, publicasq; erumnas inde in christianum populum dimanare.

In quā sententiam valde populum confirmabit argumentis, quæ grauissimi viri, Tertullianus, Cyprianus martyr, Saluianus, & Chrysostomus afferunt.

In eoq; argumenti genere nullum aliud omittet, quo tanta corruptela radicitus extirpetur.

Choreas, saltationes, ac tripudia, è quibus mortiferæ cupiditates excitantur, de suggestu sepè grauiter reprehendet atque insestabitur.

Scenicae personæque actiones, vnde tanquam è quodam seminario seminarie malefactorū ac flagitorum penè omnium existunt, quām à christianæ disciplina officijs abhorrentes, quām valde cum

page-

paganorum institutis cōuenientes, atq; diabolī astinuēt; omni officio à populo Christiano exterminandæ sint, qua maxima pōr religiosa cōtentione ager. Omnen in maliebri vestitu luxū, caudatas vestes, superbū ornatum, deformē illam capitū ornandi speciē, muliebres fucos ac pigmenta, cāteraq; ad mollietiam, atque adeo ad libidinis incitamentum fœde excogitata, omni persuasōnum vi, & argumentorum quasi telis op pugnabit; qua multa subministrabunt magni illi ecclesiē viri, Cyprianus mar tyr, Basilius, Augustinus, & Ambrosius in primis.

Eftusam etiam virorū impensam, & omnem intemperantiam, quę ad barbarum gentium à fide alienarum similitudinem tam valde accedit, omni studio coartet.

Seruorum, quorum opera nulla est neq; domi neque foris, multitūdinem inutilē, ac desideriū, superuacaneam dissuadet.

Epulas illas sumptuosas, & comediatōnes immoderatas à frugalitate Christiana alienas, omnis intemperantia, impudicitia, libidinis, aliorumq; vitiorum illecebras arguit, increpat, atque plāne dissuadet.

Omnem aleam, omnemq; eius generis ludum, vnde iurgijs, furto, maledictis, ac alijs malis maleficijsq; quasi foras appetiuntur, grauitate obiurgabit atque exagitabit.

Eorum peccatum infestabitur, qui ædes suas quasi ludum aleatorium exponunt. Multorum otiosam vitam ac voluptatiam ita facile peccatis expositam reprehender quām lēpissimē.

Concionatoris officium in instituendis fidelibus ad sanctissimum sacramentum vsum.

CVM autem nihil possit esse populo Christiano utilius, quā scientia, & reclusus vsus sacramentorum, quām religiosē, quām piē, quām humiliter ad illa accedendum sit, accuratē docēbit.

De baptismo cū loquetur, cetera cum exposuerit, que ex cathechismo Romano sapienter præscripta sunt; tum in eo.

versabitur, vt depravatum vitæ morem fidelium exagitet, qui contrā quā in baptismo spopondēint, vivant, & carni, & mundo, pompiq; eius, & Satana, atque illius operibus; Deo autem mortui sint: & quām laboriosa putent, quę Dei sunt; quām rursus facilia, quę mundi quę carnis, quę Satana.

Quo in genere omnē concionis suę vim concionator adhibebit.

Neque præterea omittet, compatres dōcere ac monere, quā soliciti esse debeāt, vt quos in baptismo suscepérunt, fidei Christiane rudimentis, sanctarum virtutum officijs, quibus ad salutem via mutatur, recte instituant.

De confirmationi, sacramento concionem instituet: in qua diuina illa dona cum commemorauerit, quā Deus illis impartitur, qui ritē sancte q; hoc sacramentum suscipiunt; tum ostendet, quām solicite, quantaq; religiosi animi præparatione fideles ad id suscipiendum conuenire debeant.

Exponet item, ad quę r̄sū sint ea spiritus sancti munera.

Arguet, qui negligentes sint, ac plane desides in ijs accipiendis.

Admonebit & hortabitur ad illa recte obeunda.

Monebit, vt qui ad hoc sacramentum accedūt, in primis instructi sunt fidei Christiane rudimentis, & virtutum Christianarum officijs.

Cohortatione item aget, vt cūm hoc sacramentum ministratur, & pro ijs qui suscipiunt, & pro illis qui eodem addūcunt offertur, attente piēq; oreant.

Cetera præstabit ex præscripto literarum episcopaliū.

Poenitentię, & sanctissimę Eucharistię frequentiam esse fructuissimam, & maximē commendandam, rationibus multis, & sacrae scripturæ testimonijis comprobabit.

Eam consuetudinem concionando inducere studebit; vt populus, si minus dominico quoque die, saltem tēmē in singulis mensibus confiteatur, & sacram communionem sumat.

At in quadragesima, & in aduentu, vt singulis diebus dominicis hoc faciat: id quod antiquę fidelium pietatis est.

N De